

ПРОТОКОЛ

№ 320

гр. Варна, 26.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
и прокурора М. Н. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Георги Н. Грънчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233000600214 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподател-подсъдим **И. А. С.**, редовно призован, явява се лично и с **адв.А. Р. Р.**, надлежно упълномощен и приет от съда от преди и **адв.Б.Ж. от АК – ВАРНА**, надлежно упълномощен и приет от съда от днес.

Адв.С. Н. А. от **АК – ТЪРГОВИЩЕ**, редовно призован, не се явява.

Жалбоподател-подсъдим **М. М. С.**, редовно призован, явява се лично и с **адв.Й. В. К.** от **АК – ТЪРГОВИЩЕ**, надлежно упълномощен и приет от съда от преди.

Жалбоподател-подсъдим **К. В. А.**, редовно призована, явява се лично и с **адв.Й. В. К.** от **АК – ТЪРГОВИЩЕ**, надлежно упълномощен и приет от съда от преди.

Жалбоподател-подсъдим **Б. Й. А.**, редовно призован, явява се лично и с **адв.Д. П. П.** от **АК – ТЪРГОВИЩЕ**, надлежно упълномощен и приет от съда от преди.

Граждански ищец **КАЦАРСКИ СЪРВИЗ ООД ТЪРГОВИЩЕ** с управител **Д. А. И.**, явява се управителя **Д. И.** и с повереник **адв.А. И. М.** от **АК – ТЪРГОВИЩЕ**, надлежно упълномощен и приет от съда от преди.

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **Г.**

ПРОКУРОРЪТ: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

АДВ.М.: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не

правя искания за отвод.

АДВ.Ж.: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

АДВ.Р.: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

АДВ.К.: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

Представям писмени документи, които касаят обстоятелства, за които сме представили такива документи при разглеждането на делото пред първоинстанционния съд, но те са свързани с настъпили изменения на тези обстоятелства, които касаят здравословното състояние на едното от децата на доверителя ми, което е тежко болно, тук вече е определен пожизнен ТЕЛК за него, другото експертно решение е свързано с тежкото здравословно състояние на останалия единствен жив брат, той имаше двама братя, той е единствения жив брат, който също е с тежко здравословно състояние и още един документ свързан с промяната на актуалното му към момента семейно положение, т.к. когато се разглеждаше делото пред първата инстанция той имаше сключен граждански брак с друга жена, от която имат дете и който не беше прекратен, а сега вече бракът е прекратен и съответно от прекратяването, като последица от прекратяването на брака той има задължение да издържа и това малолетно дете.

АДВ.Ж.: - Представям и моля да приемете като писмени доказателства, а именно нареждания за плащане и възстановяване на сумите по обвинението към гражданския ищец, удостоверения за раждане на децата, също така трудов договор към днешна дата за трудовата дейност на нашия подзащитен. Не е възстановена цялата сума, на месечни вноски е, сумата, която е възстановена е 800 лева.

АДВ.П.: – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Не правя искания за отвод.

Представям и моля да приемете като писмени доказателства решение на Районен съд – Търговище, от което е видно, че доверителя ми има две деца и по отношение на по-голямото дете са предоставени родителските права на него, както и нареждане за плащане по гражданския иск за сумата от 250 лева.

ПРОКУРОРЪТ: - Да се приемат представените доказателства, запозната съм с тях.

АДВ.М.: – Да се приемат доказателствата.

АДВ.Р.: – Да се приемат представените доказателства.

АДВ.Ж.: - Да се приемат доказателствата.

АДВ.К.: – Да се приемат доказателствата.

АДВ.П.: – Да се приемат доказателствата.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото,

представените доказателства са относими и допустими, следва да бъдат приети, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представените писмени доказателства от стокраните, както следва:

- от адв.М. - превод за сумата от 4300 лева,
- от адв.Ж. - платежни нареждания за преводи на суми от по 200 лева - 4 броя, 2 броя удостоверения за раждане на името на И. И. А. и М.И.А., трудов договор № 251/21.10.2021 година, справка за приети и отхвърлени уведомления,
- от адв.К. – експертно решение № 92996, експертно решение № 93534, копие от решение № 746/10.10.2023 година по гр.д. № 1530/2023 година, 2 броя удостоверения за раждане на М. М. С. и Д. М. С.,
- от адв.П. – решение № 247/17.05.2023 година по гр.д. № 579/2023 година, операционна бележка за вноса за сумата от 250 лева – възстановяване на щета по присъда.

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ ГРЪНЧЕВ

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ.Р.: - Уважаеми Апелативни съдии, не поддържа жалбата в частта, в която излагаме доводи, че са допуснати процесуални нарушения, също така и по отношение нарушения на материалния закон, като я поддържа в останалата част по отношение на така определеното наказание, че същото се явява явно несправедливо.

Аз бих искал да изложа и няколко допълнителни довода по отношение на допълнението към въззивната жалба, а именно за явната несправедливост на наложеното наказание.

От една страна в мотивите си първоинстанционния съд отчита превес на смекчаващи отговорността обстоятелства на нашия подзащитен като счита, че при така наложеното наказание и неговото изолиране от обществото ще бъдат постигнати визираните в чл.36 от НК цели.

Аз не споделям този извод на Окръжен съд поради следните причини.

През цялото време наказателното производство, както на ДП, така и на съдебното, от самото начало подзащитния ми демонстрира едно правомерно поведение. Нещо повече той съдейства за разкриване на обективната истина, в нито един момент няма индикация той да се отклонява и да възпрепятства разследването, точно обратното той демонстрира ясно съзнание и отговорност за извършеното, разкайва се и най-вече изразява желание да поправи стореното.

Нещо друго, което следва да бъде отбелязано, че по отношение на поведените му в личен и социален план той е млад, семеен, баща на две деца, полага грижи за семейството си, както и задоволява абсолютно всички семейни нужди, което свидетелства за отговорност и грижа.

Освен това извършва съвместно служебните си задължения и към момента е на постоянен трудов договор и няма провинения.

Аз считам, че при осъществяване на цялостната дейност по индивидуализацията на наказанието се отчита не общата обществена опасност на престъпленията от определен вид, а специфичната обществена опасност на конкретното деяние и конкретния деец.

При разрешаване на въпроса за наказанието съдът е длъжен да постигне баланс между посочените в чл.36 НК цели, а именно поправянето и превъзпитанието на осъдения и общата превантивна функция на наказанието.

При определяне на наказанието под предвидения най-нисък предел наред с отсъствието на формални пречки за отлагане на изпълнението му по реда на чл.66, ал.1 от НК могат да се направят изводи, че целите на наказанието спрямо осъденото лице за постижими без той да бъде изолиран от обществото, поради което намирам, че изпълнението на наказанието може да бъде отложено с изпитателен срок.

Не на последно място Ви моля да бъде предоставена възможност на подзащитния ми да продължи да полага грижи за семейството си, да възпитава децата си, да работи и да продължава да възстановяване средства към ощетеното търговско дружество, да бъде полезен за себе си, за обществото и за семейството си.

Както споменах той прави всичко възможно да коригира стореното и да компенсира дружеството. Към момента са направени четири регулярни и последователни вноски към него в общ размер на 800 лева, възможност, от която той ще бъде лишен при евентуалното му изолиране от обществото за изтърпяване на наложеното наказание.

Освен това преди няколко месеца става баща за втори път, има дете на половин годинка.

Намирам така за по-целесъобразно да има възможността да полага грижи и възпитание за децата и семейството си.

В този смисъл е нашето искане и молба за определяне на едно по-ниско наказание, което да не го лишава от тази възможност и нужди, които има неговото семейство.

Първоинстанционния съд правилно е отчетел, че е постановено наказание при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, но те не са просто смекчаващи, те са многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства.

Ето защо уважаеми апелативни съдии, аз Ви моля да постановите

решение, с което да измените присъдата в наказателно-осъдителната ѝ част като приемете, че са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства и на чл.55, ал.1, т.1 от НК да определите наказание под предвидения най-нисък предел, с приложение разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК, с което считаме, че ще бъдат осъществени целите както на генералната, така и на специалната превенция.

АДВ.Ж.: – Уважаеми Апелативни съдии, споделям становището на колегата и считам, че първоинстанционния съд е отчел превеса на смекчаващите отговорността обстоятелства в мотивите си по отношение на подзащитния ни, не е изложил, нито е посочил нито едно отегчаващо отговорността обстоятелство. Изброил е подробно в мотивите си съда и те са, че сме с чисто съдебно минало, добри характеристични данни, дадени обяснения на съдебното производство, които са спомогнали за разкриване на обективната истина. Изразено съжаление към извършеното деяние. И забележете съдът е приел, че подзащитния ни е изразил желание за възстановяване на щетите на дружеството. Това желание ако тогава е било така в пожелателен аспект, то към настоящия момент пред Вас неговото желание е материализирано, той упражнява обществено полезен труд, баща е на две деца, от които едното на няколко месеца, полага грижи за семейството си. Съдът е отчел и семейното му положение.

Към настоящия момент обаче има още едно смекчаващо отговорността обстоятелство, а именно отпочналото възстановяване на нанесените щети от деянието.

Считам, че смекчаващите отговорността обстоятелства действително са многобройни по отношение данните за личността на нашия подзащитен. В този смисъл считам, че са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства и въззивната инстанция след обсъждане на тези наши доводи би могла да приложи разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК.

Ако не приемете този ни довод обаче, моля да определите, с оглед на всичко изложено от мен наказание към предвидения в закона минимум, с приложението на чл.66 от НК, като също споделям становището на колегата, че едно такова наказание би осъществило както целите на генералната, така и целите на специалната превенция с особено внимание към данните именно за личността на подзащитния ни.

С оглед на коректността, след запознаване с мотивите, не поддържаеме искането за допуснати процесуални нарушения при постановяване на съдебния акт и нарушение на материалния закон, т.к. след като се запознахме с мотивите наистина съдът е обсъдил всички факти и обстоятелства касателно осъщественият деяние, правната квалификация, изложил е доводи за всяко едно от деянията при условията на продължавана престъпна дейност, така, че считам, че това бланкетно наше въззивно основание не намира опора в мотивите на първоинстанционната присъда.

Моля Ви само в смисъл на явна несправедливост на наложеното наказание да се произнесете, с оглед личността, семейното положение и процесуалното поведение на нашия подзащитен.

ЖАЛБ.-ПОДС.И. С.: - Съжалявам за стореното, което съм направил.

АДВ.К.: – Уважаеми Апелативни съдии, т.к. аз не съм депозирал допълнително изложение към въззивната жалба, сега ще конкретизирам нещата, които считам, че могат да бъдат изведени от мотивите, така както са формулирани към първоинстанционната присъда.

Основно ще акцентирам върху изложените от съда съображения, които се отнасят до приетите за установени и констатирани от него елементи от състава на престъплението по чл.202, ал.2, т.1 НК.

Първото ни възражение е свързано с наличието на очевидно противоречие, относно това от кой момент първоинстанционния съд приема, че по отношение на моя доверител е налице изискуемото длъжностно качество за да може изобщо действията му да бъдат подведени като длъжностно присвояване по смисъла на чл.201 от НК.

На страница 39, последния абзац е записано и това е правилно, че той е назначен на длъжността мияч на МПС на 23.01.2017 година.

На следващата страница обаче е посочено, че с допълнително споразумение от 28.09.2018 година той се явява включен в структурата на дружеството и, че именно след като са изминали тези 6 месеца, именно след тях устно управителя на дружеството му е възложил вече, т.е. му поверил пазенето и съответно управлението на имуществото.

Ако съдът приема тази втора дата, че тя е момента, в който фактически на него му се поверят тези имуществва това означава автоматично и логично, че всички деяния до тази дата, които са включени в това продължавано престъпление не могат да бъдат квалифицирани по този начин като длъжностно присвояване и изобщо не става дума за такъв вид престъпление като длъжностно присвояване, а за съвсем друг вид престъпление. Това го имаме налично в мотивите на съда. Това автоматично означава, че съдът е изпаднал във вътрешно противоречие, относно това важно обстоятелство. От тук е налице освен допуснато процесуално нарушение за яснота и пълнота и точност на мотивите, но е и налице нарушение на материалния закон. Защото ако приемеш тези фактически положения би следвало да продължи материалния закон за друг вид деяние по отношение на което са налице елементите на съответното престъпление.

Това важи по същия начин и за доверителката ми, която е участвала с него в част от тази дейност до 28.09.2018 година.

Не съм съгласен на следващо място с констатацията, която е направил първоинстанционния съд и е приел, че управителя на дружеството е възложил устно конкретно на моя доверител пазене, съответно управление на

имущество. Ако това беше така и съдът внимателно беше анализирал тази част от показанията на управителя, които са депозираны от него и отразени на лист 21-23 от протокол 27/13.04.2023 година той щеше да констатира, че изключително обща е информацията за това какво е имал предвид като е възлагал пазене и управление на моя доверител. Тук липсва изцяло пълнота какво точно е искал да му възложи, изобщо възложил ли му е, поверил ли му е нещо. Тази очевидна фактическа грешка по отношение на това обстоятелство щеше да бъде още по-забелязана ако съдът беше анализирал и онази част от показанията на разпитани свидетели или други служители от същото дружество, които заявиха, че на тях също е възлагано пазене и управление въпреки твърдението на управителя, че на всички е възложил. Още по-фрапантно съдът не е съобразил, че като възлага нещо или като поверява той не конкретизира абсолютно никакви по вид, по брой, по качество вещи.

Другото, което следва от това е, че съдът не е проверил внимателно фактите, които този свидетел изложи с всички други данни, на въпроса когато тези лица вече не са били на работа в дружеството той е поискал ли е от тях да му отчетат някакво имущество, отговора беше: „не, какво имущество да ми отчетат“.

Ами това е според правната теория, която засяга именно института на длъжностното присвояване, на присвоителните престъпления основно задължение на длъжностни лица, на които е поверено съответно стоки, вещи, пари, ценности и т.н. е да отчетат именно тези, които са им били поверени, а той не е потърсил нищо. Това означава, че е такова устно възлагане изобщо не може да се приеме, че е налице, говоря единствено и само по отношение на моя доверител.

На следващо място когато е обсъждал въпроса, който е свързан с правилната правна квалификация и съдът е изложил, според мен, много подробни съображения защо не счита, че случая е особено тежък, той е отчетел всички тези критерии, които са изработени в съдебната практика. Казвам го това сега, защото въпреки, че не става въпрос за имущество, което има някаква стойност само по себе си и значение, да е имало някакви вредни последици, те дори липсата им в един значително дълъг период от време не е била изобщо констатирана, камо ли да се е отразила по някакъв начин на цялата дейност на дружеството, въпреки всички тези или липсата по-скоро на такива отрицателни последици при съобразяването вече на наказанията, които е налагал специално моя доверител на М. С. и на неговата фактическа съпруга тези обстоятелства не са отчетени в необходимата степен, в тяхната относителна тежест, въпреки, че съдът е посочили е извел извод, че определя наказанията и по отношение на двамата подсъдими при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства. Неосъждани, дадени обяснения на ДП, съответно които са спомогнали за бързото разкриване на истината, но считам, че именно някои от тези обстоятелства и особеностите, които те разкриват съдът не е отчетел в нужната степен.

Става въпрос конкретно за обстоятелството, че моят доверител в пълнота пред съответния съдия от тогавашния първоинстанционен съд много внимателно и подробно на много ранен етап е разказал абсолютно всичко, относно това какво участие има, какъв броя деяния са извършили и всичко друго и това само по себе си, според мен, е изисквало от съда да прецени това обстоятелство, с оглед на тези задължителни указания, които съществуват в ТР № 1/2009 година на ОС на НК, където е казано, че такова едно самопризнание, направено на много ранен етап, с оглед на това каква е неговата характеристика, какво е неговото съдържание, какво би могло и следва да се цени като изключително смекчаващо обстоятелство, включително и в пределите на чл.55 от НК, това обаче изобщо от страна на съда е подминато без абсолютно никакъв коментар.

Съдът излага същите обстоятелства като отегчаващи, тези, които е посочил при коментиране на въпроса за липсата на особено тежък случай, но тук той ги посочва като утежняващи.

Не може в един момент едни и същи обстоятелства, липсата на вредни последици, без всякакво значение за дружеството, каквото и да било оцеляване, заплати и т.н., но в този момент когато ти извършваш един етап от аналитичната си дейност, свързано с определяне на наказанието да използваш същите тези обстоятелства, но по друг начин и по друг начин да ги фокусираш. Т.е. те имат едно единствено съдържание, едно единствено значение и е следвало, с оглед именно на тези техни характеристики, на техни страни съдът да ги отчете при определянето на наказанието.

Аз считам, че някои от тези обстоятелства, които изтъкнах, това са самопризнания, липсата на каквито и да било вредни последици, с изключение на печалбата, която евентуално щеше да се реализира при продажбата на това олово като отпадък всички други обуславят наличието на извода за многобройност и изключително смекчаващи обстоятелства.

От начина обаче, по който е определено наказанието, това не личи да е така. Т.е. не е отчетена внимателно тяхната тежест.

И аз считам, че много внимателно съдът следва да подходи по отношение на всяко едно от тези обстоятелства, като във всички случаи аз моля съдът да съобрази, според мен едно много принципно разяснение по въпроса за определяне на наказанията и обстоятелствата, които следва да бъдат съобразени изложеното от ВКС в решение № 97/31.10.2019 година по НД № 280/2019 година на първо НО, то е по конкретен казус, но развитите в него формулировки и положения са с принципно значение по отношение на определянето на наказанието по реда на Глава 5 и това какви и какво е значението на всяко едно от тези обстоятелства. В това решение ВКС внимателно е отделил значение на елемента тежест, конкретна тежест на нарушението и високия размер съответно на предвидените за него санкции, като не е единствен и определящи при определяне на наказанието, съответно при решаване на въпроса то следва ли да бъде отложено неговото

изпълнение.

И тук съдът е акцентирал и се е позовал на положенията, които са намерили място в ТР № 2/22.12.2016 година по ТД № 2/2016 година, макар и свързано с други институти, но тук винаги, а и винаги съдебната практика е била ориентирана така, че когато се решават тези въпроси, макар и генералната превенция да е основната непосредствената обаче задача на всяко едно наказание е да бъде индивидуализирано, с оглед на това да се постигнат целите на специалната превенция.

Тук съдът лаконично е отбелязал само, че не счита, че целите на чл.36 от НК ще бъдат постигнати ако лицето не бъде изолирано от обществото, т.е. задължително при всички случаи той следва да търпи, а това наказание е ефективно.

Тази лаконичност обаче е свързана с няколко неща, които противоречат на собственото становище на съда, че смекчаващите са тези обстоятелства, които са определили наказанието.

Обратно, отегчаващите са и без такава тежест да притежават, които очевидно са повлияли при решаването на въпроса, както за определянето на наказанието, така и за неговото изпълнение. Посочено е, че моят доверител е организатор, посочено е също, че склонил и останалите да извършат присвояване. Такова склоняване като начин на въздействие аз не мисля, че по някакъв начин се преустанови в хода както на ДП, така и на съдебното следствие, никаква такава активност от негова страна, за да може именно тези обстоятелства да завишават неговата степен на лична обществена опасност.

Обратно съдът когато обсъжда въпроса за отсъствието на особено тежък случай по отношение на всички тях заявява, че те са с ниска степен на лична обществена опасност. Но тук влизаме в противоречие с това нещо, което той по-рано е посочил.

Не считам, че и паричната стойност е такъв съществен признак, който да бъде отделен като самостоятелен без да се има значението на самите конкретни вещи. Тези вещи са отпадъци.

На следващо място считам, че и по отношение на определеното наказание на подсъдимата В. съдът е допуснал така едно надценяване на обстоятелството, свързано с качеството ѝ на помагач, начина по който съдът е разсъждавал и от обстоятелствата, от които се е ръководил при определяне на наказанието, от начина по който обективизирал убеждението си едва ли не нейната степен на участие като помагач се равнява на изпълнителската дейност на присвояването, но това никога не е било така. Изпълнителя е този, който установява съответната фактическа власт и прекъсва владението за съответното дружество. От тук нататък другите действия, те имат чисто и просто такъв спомагателен характер, но начина, по който съдът е изразил убежденията си то се доближава до степен на участие равна на тази на изпълнителя. Това също не мога да го приема и това не го приема и съдебната

практика много в годините назад по приложенията, включително и сегашната актуална такава.

Считам, че всички тези обстоятелства, които съдът е обсъдил като смекчаващи по отношение на нея не влизат, не са адекватни на това негово окончателно правно решение по отношение определения конкретно размер на наказанието, което макар е отложено при условията на чл.66 от НК.

На последно място аз считам, че отсъстват, а би следвало, имаше такива, някои от колегите го заяви при речите накрая, които имахме, изключително дългия период продължил на наказателното производство. Пет години, вече сме в началото на петата година от този процес, като неговата продължителност не е свързана по никакъв начин с действията, с никакви пречки от страна нито на моя доверител, нито на неговата съпруга, другите подсъдими и това обстоятелство винаги е било преценявано с оглед изискванията за разумен срок, за разумна продължителност, с оглед на тези решения, които ние получихме като знак за неправилното прилагане на целия процес от страна на Европейския съд и съответно те намериха своето отражение при възобновяването на тез идеала от страна на ВКС, но нищо, нито едно изречение, нито едно съображение по отношение във връзка с именно това обстоятелство.

Аз считам, че всички тези допуснати от съда нарушения, но най-същественото и най-значимото от тях за мен остава това където съдът е допуснал вътрешно противоречия, относно длъжностното качество, момента, в който той приема и момента, в който той приема, че е длъжностно лице, което за ме обуславя липсата на възможност Апелативния съд да постанови друго решение, освен да отмени тази присъда и да се върне делото за ново разглеждане, защото тук мисля, че няма как да се коригира.

Липсата на достатъчно яснота за мен е пречка също по отношение на дейността на съда, обективизирана при определяне на наказанието и при изпълнението им, липсата на едни ясни мотиви също се явява такава пречка, с оглед на това основното ни и първото искане ни е тази първоинстанционна присъда да бъде отменена.

Алтернативното ми искане е свързано с това да бъде постановено решение, с което наказанията, които са им определени да бъдат определени с обсъждане на въпроса внимателно на всички тези обстоятелства и тяхната относителна тежест и дали е необходимо да получават наказание, което да обуслови приложението, ефективното им изпълнение или аз считам, че в конкретния случай, с оглед на личността им, с оглед на това, че за мен са отговорни родители, независимо от това, че са участвали в така една продължителна престъпна дейност, да им позволи да се грижат за децата и роднините си. Мисля, че продължителния период от време, пет години, в който никой от тях не е кривнал от пътя е ясен знак и показател, че тези хора са се поправили и се поправят.

Ще Ви моля за решение в този смисъл.

ЖАЛБ.-ПОДС.М. С.: - Съжалявам за постъпката си, бих искал да ми дадете възможност присъдата да не е ефективна, да мога да гледам децата си.

ЖАЛБ.-ПОДС.А.: - Съжалявам за постъпката си.

АДВ.П.: – Уважаеми Апелативни съдии, колегите бяха доста обстойни преди мен, мога да кажа само, че единствено и изцяло се присъединявам към казаното от тях.

С една дума по отношение на присъдите на подсъдимите дошли сме при Вас да молим за милост и снизхождение, като лично и аз считам, запознавайки се с мотивите на Окръжен съд – Търговище, че въпреки, че е приел, че са налице превес на смекчаващите вината обстоятелства, така наложеното наказание се явява явно несправедливо.

Б. не е престъпник по душа, по занаят, по природа и към него момент и към настоящия момент, както каза и колегата и го заявиха и пред Окръжен съд - Търговище процеса продължи изключително дълго, вече близо пет години до момента, като те нямат причина за това нещо, около близо две години делото се моташе между прокуратурите за да се прецени коя е от тях е компетентна да води това ДП.

Един от основните мотиви на Окръжен съд за налагане на наказание, което да изолира моя подзащитен е това, че били 47 престъпните деяния, т.е. изключително много на брой и ако не беше неговото участие, както и на другите подсъдими в ДП, т.е. изцяло разкривайки това какво се е случило, без да спестят нищо, нямаше реално да се разкрие обективната истина. Факт, който считам, че не беше определен от съда като наистина съществен елемент от тези смекчаващи вината обстоятелства.

В същото време миналата година беше много тежка за него, почина майка му, представихме доказателства, раздели се с жена си по един доста неприятен начин, като големия син остана той да се грижи за него непосредствено, работи и започнахме да изплащаме сумите, които има да дължим към гражданския ищец.

Така, че считам и Ви моля от мое и негово име да измените присъдата на Окръжен съд – Търговище, като да Наложите наказание, което да позволява и да приложите разпоредбата на чл.66 от НК.

На следващо място, но не на последно в случая, според мен, това какво да бъде определено от Вас наказание, т.е. дали да бъде изтърпяно ефективно или при условията на чл.66 НК, е да обсъдите и да приемете в случая кой бил по-засегнат - обществения интерес или фирмения интерес.

Съдът приема, че обществото изисква подсъдимите да бъдат изолирани от него.

В същото време обаче е безспорно, че наказателното производство

започва по жалба на управителя на Търговското дружество, частна фирма регистрирана по ТЗ на Р България. Подавайки тази жалба управителя на дружеството съобщава, че му липсва имущество и съответно иска парите, които липсват да бъдат върнати в патримониума на дружеството, което е нормално.

Едва ли целта на управителя е била тези хора да влязат в затвора за толкова дълъг период от време.

Ако се потвърди тази присъда, влязат подсъдимите в затвора фирмата може да изпита някакво удовлетворение, но то няма да бъде финансово, т.к. за този период от време фирмата по никакъв начин няма да може да получи средствата, които подсъдимите са присвоили по описаната схема.

Така, че аз считам да приемете, че фирмения интерес в случая на пострадалото, ощетеното ЮЛ има превес над обществения такъв и именно този интерес, според мен, изисква като целесъобразност подсъдимите да не търпят ефективно това наказание, да получат условно наказание, с максимален изпитателен срок, да започнат да работят и да връщат парите на дружеството. Това би бил най-справедливия изход за този процес.

Моля Ви за решение в този смисъл.

ЖАЛБ.-ПОДС.Б. А.: - Искрено съжалявам за стореното от мен деяние. Моля за възможност да поправа грешката си, да отгледам децата си и да върна отнетото от мен.

ПРОКУРОРЪТ: - Уважаеми Апелативни съдии, аз считам, че всички жалби са неоснователни, както по изложените в тях съображения, така и по чутиите в днешно съдебно заседание изложени аргументи от защитниците на четиримата подсъдими.

На първо място намирам, че в хода на ДП и първоинстанционно производство не са били допуснати нито съществени процесуални нарушения, нито пък е бил приложен неправилно материалния закон.

Действително в диспозитива на присъдата по отношение на всички подсъдими липсва изписване на длъжността, която същите са заемали. Подробно описание обаче съществува в обстоятелствената част на обвинителния акт, където са описани както длъжностите, така и това, че тримата подсъдими А., С. и М. С. са се разпоредили в свой интерес с имущество поверено им за пазене, съхранение и управление.

Считам, че този констатиран пропуск не е съществено нарушение, което да е довело до нарушаване правото на защита на тримата подсъдими, поради което намирам, че е възможно да бъде, с оглед правна прецизност, отстранено от настоящата съдебна инстанция.

За тримата подсъдими считам по безспорен начин, че е установено тяхното длъжностно качество по смисъла на чл.93, т.1, б.б от НК и изцяло споделям изводите на първоинстанционния съд в тази посока.

Освен това аз считам също, че е безспорно установено при извършената ревизия от служители на дружеството, в което са работили тримата подсъдими е установена липсата на посочените в обвинителния акт стоки и съответната им стойност.

От анализа на свидетелските показания се налага извод, че тримата подсъдими са имали достъп до стоките, като и тримата са могли да извършват продажби на тези стоки, съответно са получавали суми за тях.

Установено е считам, същото посредством доказателствата по делото, че управителя – свидетеля Д. И. е възложил устно отговорността по пазене и управление на имуществото в сервиза, като им е поверил цялата стока в обекта.

Съгласно известната съдебна практика цитирана и в мотивите към първоинстанционния съдебен акт, а именно Постановление № 3/1970 година на Пленума на ВС, изменено и допълнено с Постановление № 9/1975 година и № 7/1987 година длъжностни лица по смисъла на чл.93, т.1, б.а и б от НК стават и тези, на които устно са възложени от ръководни длъжностни лица, които могат да ги назначат на работа да извършват отчетническа дейност

Съгласно същото постановление ако такива лица, на които устно е била възлагана отчетническа дейност присвоят повереното им имущество вършат длъжностно присвояване.

Считам, че обвинението е доказано по безспорен и категоричен начин, поради това и правилно първоинстанционния съд е приложил материалния закон като е признал подсъдимите за виновни по обвинението за длъжностно присвояване.

До колкото основно всички възражения са насочени към размера на наложеното наказание, както и приложение на разпоредбата на чл.66 от НК евентуално, в тази връзка аз категорично не споделям изложените основания за това.

Предвиденото наказание за престъплението по чл.202, ал.2, т.1 от НК, за което са осъдени тримата подсъдими е от 3 до 15 години.

Окръжен съд е подложил на анализ всички обстоятелства от значение за индивидуализация на наказанието и за четиримата подсъдими като е взел предвид ролята на всеки един от тях в извършване на престъплението, т.е. приноса в деянието, като това се отнася в пълна степен, съобразно чл.18, ал.2 от НК и за подсъдимата А. в качеството ѝ на помагач.

За всеки от подсъдимите наказанието е определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства и считам, че това е правилния подход.

Безспорно обаче са налице и отегчаващи вината обстоятелства и не мога да се съглася с адв.К., че те е следвало двойно да бъдат отчетени с евентуалното разглеждане на делото като особено тежък случай, те няма къде

иначе да бъдат отчетени, освен именно като отегчаващи вината обстоятелства, при положение, че случая е приет, че не е тежък.

По отношение и на тримата подсъдими А., С. и М. С. считам, че категорично, че е налице една упоритост в умисъла, престъплението е извършено в условията на продължавано престъпление от период от около година и половина, с извършени множество деяния, съответно е присвоена сума надвишаваща значително критерия за големи размери.

Считам, че при налични отегчаващи вината обстоятелства би било неоправдано снизходително и категорично несправедливо да се търси размер на наказанието, което да бъде в минимума. Считам, че такъв размер може да бъде обсъждан единствено и само ако няма никаква отегчаващи вината обстоятелства, а в случая се търси този минимум точно за да може евентуално да се търси после и приложение на разпоредбата на чл.66 от НК.

Считам, че в настоящия случай това категорично би било не само неоправдано, снизходително, а и категорично несправедливо.

По възраженията на адв.К., че Окръжен съд – Търговище с голяма лаконичност е изложил някои съображения за изтърпяване на наказанието ефективно аз не намирам и по какъв други начин да бъдат изложени някакви други съображения при положение, че размера на отмерените наказания и за тримата подсъдими А., С. и М. С. са в размер, който не предполага обсъждане хипотезата и приложението на чл.66 от НК, поради това и не намирам за каквото и да е основание в тези възражения.

Предвид изложените съображения аз ще Ви моля да оставите всички жалби без уважение, а присъдата като правилна, законосъобразна и справедлива да я потвърдите.

АДВ.М.: - Уважаеми Апелативни съдии, ние сме тук в качеството на граждански ищци, не сме частни обвинители. По същество претенцията по гражданския иск Ви моля да приемете, че в тази си част обжалваната присъда е правилна, издадена в съответствие с материалния, съответно с процесуалния закон, че е обоснована, т.к. почива на събрания доказателствен материал.

В случая вредите от продължаваното престъпление са изцяло имуществени и събраните в хода на ДП и съдебното производство писмени и гласни доказателства категорично доказват конкретния вид на присвоените вещи, а също и тяхното количество. Събрания доказателствен материал доказва по несъмнен начин наличието на причинно-следствена връзка между противоправното и виновно поведение на дейците от една страна и съответно настъпилите имуществени вреди от друга.

В този смисъл Ви моля да приемете, че присъдата е обоснована, до колкото съдът в детайли е обсъдил многобройните доказателства, както поотделно така и тяхната съвкупност и техния анализ сочи, че всички вреди са преки и непосредствени последици от престъплението.

Заключенията и на основната и допълнителните съдебно оценъчни експертизи доказаха каква е средната пазарна стойност, в случая на употребяваните акумулатори, т.е. гражданския иск беше доказан не само по основание, но и по размер, като следва да се има предвид, че допълнителната съдебно оценъчна експертиза беше допусната по искане на защитата.

Предвид уважения граждански иск Ви моля да приемете, че съдът правилно е присъдил и сторените разноски в полза на гражданския ищец.

С оглед на изложеното Ви моля да приемете, че подадените въззивни жалби са неоснователни, а обжалваната присъда да оставите в сила като правилна, обоснована и справедлива.

Претендираме за разноски в настоящата инстанция.

АДВ.К.: /реплика/ - Само по отношение на частта, която беше обсъдена от Апелативна прокуратура - Варна, относно наличието на продължаваното престъпление и това, което съдът е изложил в мотивите си. На страница 43, абзац 2 точно при обсъждането на въпроса за наличието на продължавано престъпление съдът е посочил, че деянията обхващат период от една година.

На следващата страница обаче, с оглед на известното и действащо Постановление на Пленума на ВС, което е посветено на тълкуването и приложението на чл.26, абзац 2 на страница 43, 47 деяния, като няма период по-дълъг от една година между някои от деянията, а преди заяви, че периода е по-дълъг от една година. Т.е. постановление на Пленума на ВС в тази връзка е категорично, че между отделните деяния, включени в продължаваното престъпление не трябва да има период по-дълъг от 1 година, а на страница 45 съдът приема, че периода е по-дълъг от една година.

На следващата страница периода не е по-дълъг от 1 година. Всичките тези деяния са извършени в рамките на 14 месеца. Това ако не е противоречие отново, относно това налице ли са всички тези елементи на продължаваното престъпление по начина по който са разяснени, аз няма какво да коментирам.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ЖАЛЪ.ПОДС.И. С.: - Съжалявам за стореното, което съм направил и моля да имам възможност да се поправа.

ЖАЛЪ.ПОДС.М. С.: - Съжалявам за постъпката си, искам да ми дадете възможност да мога да гледам децата, да работя и да възстановя сумата на Д..

ЖАЛЪ.ПОДС.К. А.: - Съжалявам за деянието, моля да ми бъде намалена присъдата.

ЖАЛЪ.ПОДС.Б. А.: - Пак съжалявам за стореното от мен деяние и моля за възможност да поправа стореното.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за което страните ще бъдат уведомени.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **11:00** часа.

Председател: _____

Секретар: _____